

thing fremkommet et Forslag til at yde 20 Assistentter under Finantsministeriet en forhøjet Lønning, som i det Hele vilde beløbe sig til 1,800 Rbd., og det da nedsatte Finantsudvalg indstillede til Thinget kun at bevilge 800 Rbd. og at nægte de 1,000 Rbd.; men Sagen kom ikke for. Ganske som det er gaaet den ærede Marineminister i dette Tilfælde, gif det Finantsministeren i det Folkething, som sammentraadte efter den første Oplysning; thi han ansaae det efter den Indstilling, som var fremkommet fra det forrige Finantsudvalg, for aldeles unyttigt atter at optage de 1000 Rbd.; han troede, ligesom Marineministeren her, at det vilde være frugtesløst og ikke kunde føre til Noget. Jeg blev imidlertid anmodet om, at stille et Endringsforslag om, at disse 1000 Rbd. maatte bevilges, og da denne Sag kom frem her i Salen, erklærede de 12 i Thinget tilstedeværende Medlemmer af de 15, der havde udgjort Finantsudvalget i det foregaaende Thing, at de alle tiltraadte at vedtage mit Endringsforslag, og det blev vedtaget aldeles eenstemmigt, uagtet Finantsministeren, som sagt, ifølge den foregaaende Indstilling fra Udvalget havde troet, at det var aldeles umuligt at sætte det igjennem. Dette maa være et Beviis for, at Finantsudvalget virkelig ved nærmere Undersøgelse af et Spørgsmaal, og det et Spørgsmaal ganske af samme Væsenlighed som det foreliggende, kan komme til en anden Mening om Sagen, end det tilforn har havt. Det maa nu beklages, at der ikke i indeværende Samling har været Anledning til, at de ærede Medlemmer af Thinget, der have været Medlemmer af det tidligere Finantsudvalg, saaledes have pleiet Underhandlinger sammen, som de gjorde i det sidst opløste Folkething; thi det kunde jo være tænkeligt, at de da ogsaa ville

have erkjendt, at denne Post maatte vedtages. Dette er nu ikke skeet, og jeg skal henstille til Thinget, hvorvidt det maatte ville stemme for det stillede Forslag; skulde det blive forkastet, vil jeg rigtignok meget ønske, at den ærede Marineminister vil foranledige, at det Finantsudvalg, som vel vil blive nedsat i næste Samling angaaende den nye Finantslov, optager dette Punkt, for at det igjennem dette Finantsudvalg kan blive underkastet den fornødne Drøftelse. Det vil da vise sig, om der virkelig maatte være Grund til at vedtage det. For mig stiller Sagen sig endnu uagtet det, jeg har hørt derimod, som om det var Noget, der dog kunde fortjene at vedtages.

Jung: Det er kun en Bemærkning, jeg vil gjøre med Hensyn til den Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), at jeg havde erklæret, at Eqpipagemesteren maatte slaaes ihjel for at blive Divisionscommandeur, — jeg troer det var saaledes, han yttrede sig. Enten har jeg udtrykt mig feilagtigt, som Rigsdagstidenden maa vise, eller ogsaa maa der finde en Misforstaaelse Sted; thi jeg sagde, at man, naar der ingen Plads var vacant, maatte slaae Folt ihjel for at kunne gjøre Eqpipagemesteren til Divisionscommandeur. Det var i det Mindste min Mening; men jeg skal forøvrigt ikke gaae videre ind paa Sagen, da den ærede Marineminister, troer jeg, saa temmelig har udviklet de Grunde, som der kunde tale for det Forlangende, som er gjort af ham. At Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) af min Udtalelse formodede, at Eqpipagemesteren maatte være tvungen til at gaae ind i Embederne, synes jeg heller ikke der er nogen Anledning til at antage.